

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓ /๒๕๕๐
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางนา
เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวภาณุมาศ [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางนา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวภาณุมาศ [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานเขตบางนา ขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ คือ

๑. ขอตระกูลภาพถ่ายฉบับจริงและขอคัดสำเนาภาพถ่าย
๒. ขอตระกูลและขอคัดสำเนาหนังสือและเอกสารทั้งหมดที่นางสาวนิจ [REDACTED] และนางกัญญา [REDACTED] ร้องเรียนเกี่ยวกับบ้านของผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตบางนามีหนังสือ ที่ กท ๘๔๐๓/๓๐๐๗ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า กรณีการขอตระกูลภาพถ่ายฉบับจริง ผู้อุทธรณ์ได้มาขอตระกูลแล้ว ส่วนการขอสำเนาหนังสือร้องเรียนนั้น สำนักงานเขตบางนาไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและจำเป็นต้องปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางนา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจา

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๓ /๒๕๕๐

ของผู้แทนสำนักงานเขตบางนาด้วยแล้ว ส่วนผู้อุทธรณ์มิได้มาให้ถ้อยคำตามวันและเวลาที่นัดหมาย ซึ่งได้พิจารณาเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงที่เพียงพอแก่การวินิจฉัยแล้วจึงงดการรับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีบ้านพักอาศัยอยู่ในเขตบางนา นางสาวนิจ [REDACTED] และนางกัญญา [REDACTED] ซึ่งเป็นเจ้าของบ้านข้างเคียงได้มีหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานเขตบางนาเกี่ยวกับความชำรุดของรางรับน้ำฝนและผนังกำแพงบ้านของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตบางนาจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไข ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ ขอตตรวจดูภาพถ่ายฉบับจริงที่เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางนาได้ถ่ายไว้เพื่อประกอบเรื่องที่มีการร้องเรียน กับขอตตรวจดูและคัดสำเนาหนังสือที่มีการร้องเรียนดังกล่าวทุกฉบับ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานเขตบางนาชี้แจงว่า กรณีการขอตตรวจดูภาพถ่ายฉบับจริงนั้น เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางนาได้ถ่ายภาพไว้จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อครั้งได้รับเรื่องร้องเรียน และเมื่อสำนักงานเขตบางนามีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขรางรับน้ำฝนและผนังกำแพงที่แตกร้าวให้อยู่ในสภาพดี เจ้าหน้าที่ได้ถ่ายภาพโดยใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัล แล้วนำข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์และพิมพ์เป็นภาพขาวดำจากเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรง มิได้นำข้อมูลไปพิมพ์เป็นภาพสีที่ร้านถ่ายภาพดังเช่นการล้างภาพด้วยกล้องถ่ายภาพที่ใช้ฟิล์ม และเหตุที่บางภาพไม่มีเลขของวันที่ถ่ายอยู่ในภาพ เนื่องจากการถ่ายภาพจากคนละกล้อง ทั้งนี้ เมื่อพิมพ์เป็นภาพแล้วเจ้าหน้าที่ได้จัดเก็บรวมไว้ในสำนวนเรื่องที่มีการร้องเรียนเพื่อประกอบการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ พร้อมกับลบข้อมูลดังกล่าวออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว ภาพถ่ายฉบับจริงที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจึงมีลักษณะเป็นภาพขาวดำมิใช่ภาพสี และปรากฏอยู่ในกระดาษ A4 ซึ่งได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู ทั้งได้ถ่ายสำเนาให้ด้วยแล้ว

ส่วนกรณีการขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของนางสาวนิจและนางกัญญา เหตุที่ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากพิจารณาเห็นว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และจำเป็นต้องปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน ประกอบกับผู้อุทธรณ์และเจ้าของบ้านข้างเคียงมีกรณีการร้องเรียนเกี่ยวกับอาคารซึ่งกันและกันอยู่หลายกรณี การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบในทางลบมากกว่าเดิม อีกทั้งนางสาวนิจได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยหนังสือที่ตนได้ร้องเรียนต่อบุคคลอื่น สำนักงานเขตบางนาจึงไม่เปิดเผยหนังสือร้องเรียนไม่ว่าของบุคคลใดต่อผู้ที่ยื่นคำขอ ซึ่งรวมถึงกรณีผู้อุทธรณ์ด้วย

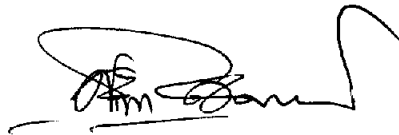
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีผู้อุทธรณ์ขอตรวจดูภาพถ่ายฉบับจริงสำนักงานเขตบางนาได้อนุญาตให้เข้าตรวจดูทั้งถ่ายสำเนาให้ด้วยแล้ว ดังปรากฏจากเอกสารประกอบอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเอกสารดังกล่าวถ่ายจากต้นฉบับจริง หรือไม่เชื่อว่าการลบข้อมูลภาพถ่ายออกจากเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา

ส่วนกรณีการขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของนางสาวนิจและนางกัญญานันท์ หนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นการแจ้งเหตุหรือการแจ้งเรื่องต่อทางราชการว่าอาจมีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และขอให้เจ้าพนักงานพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย หนังสือร้องเรียนจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ นอกจากนั้น เมื่อมีการร้องเรียนผู้เป็นเจ้าของอาคารย่อมมีสิทธิได้รู้ว่ามีกรร้องเรียนเกี่ยวกับอาคารของตนว่าอย่างไร จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อร้องเรียนให้เจ้าของอาคารทราบ การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนย่อมไม่เป็นการละเมิดหรือรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับแนวทางปฏิบัติในการปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนนั้น กรณีตามอุทธรณ์เป็นเรื่องการร้องเรียนเกี่ยวกับความชำรุดของรางรับน้ำฝนและผนังกำแพงอันเป็นส่วนหนึ่งของอาคารบ้านพักอาศัยข้างเคียงเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของตนเท่านั้น ไม่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารจะไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์รู้อยู่แล้วว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ต้องปกปิดชื่อหรือข้อความ

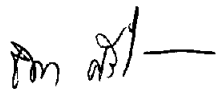
คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางนา เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ยกอุทธรณ์

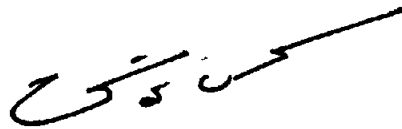
หัวหน้าคณะที่ ๒

(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ)

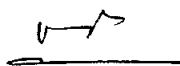
กรรมการ

(นางธิดา ศรีไพพรรณ)

กรรมการ

(นายชัยรัตน์ มาประณีต)

กรรมการ

(นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประजनปัจจนิก)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐